

Un manifest escrit pel professor Thomas Naylor i divulgat per Internet ha promogut el moviment independentista de l'estat nord-americà de Vermont.

Independentisme 'made in USA'

Vermont és un petit estat dels EUA de poc més de mig milió d'habitants i la grandària del País Valencià. La capital, curiosament, rep el nom de Montpelier, record toponímic de l'antiga presència occitana i francesa. Independent del 1778 al 1791, un grup actiu d'intel·lectuals en reclama la secessió dels EUA.

US out of VT!" Vet ací el crit de guerra dels independentistes vermontesos. No es tracta pas d'antigues reminiscències del sud confederat, sinó que de les entranyes de la pàtria ianquí per excel·lència, Nova Anglaterra, en sorgeix un moviment secessionista que creix de mica en mica entre la població de l'estat.

Vermont és el país de les Muntanyes Verdes, la serralada que el travessa de nord a sud, però també l'estat que ha condemnat la intervenció dels EUA

a l'Iraq, que renega de l'imperi nord-americà, que legalitzà les unions civils entre homosexuals i que asseu a la cambra alta de Washington un senador socialista. És a dir, un estat que trenca radicalment la política neoconservadora que impera al govern federal.

Aquests darrers anys, l'independentisme vermontès s'ha beneficiat del rebuig que inspira l'actual estadant de la Casa Blanca, en una població que es declara majoritàriament a l'esquerra del Partit Demòcrata.

Tanmateix, no es tracta només d'una

qüestió de dretes i esquerres: el secessionisme vermontès té unes clares arrels històriques. Vermont proclamà la independència de la Gran Bretanya el 1778 i fins el 1791 no s'integrà a la Unió. El professor Thomas Naylor és l'autor del manifest "Second Vermont Republic", que des d'Internet ha activat el moviment independentista. Naylor no propugna una república des de la diferència cultural i lingüística, com el veí Quebec, però sí des de la reivindicació de la capacitat de decisió. La proclama independentista ha tingut èxit en un estat orgullós del seu passat sobirà i les enquestes de la Universitat de Vermont apunten que el 13% dels vermontesos són partidaris de la independència.

Que l'independentisme vermontès no és un altre esnobisme *made in USA* ho prova la qualitat de la publicació destinada a la causa secessionista, la revista *Vermont Commons. Voices of Independence*, que el lector interessat pot trobar a www.vtcommon.org. Altrament, a Montpelier el marxandatge secessionista prospera. Hi ha moltes botigues que venen les populars samarretes amb la consigna "US out of VT!" ('EUA fora de Vermont!'). Potser la més característica és Riverwalk Records, que regenta l'activista independentista Jacob Grossi.

Que l'independentisme vermontès comença a preocupar Washington es reflecteix a les pàgines del diari *Washington Post*, que ja ha alertat sobre la fortalesa del secessionisme vermontès. De més a més, ha encabit les opinions secessionistes, com l'expressada pels independentistes Frank Bryan i Ian Baldwin, que proposen un full de ruta independentista amb la mirada posada a l'any 2012, com a possible data en la qual Vermont decidirà el seu futur.

L'exemple de Vermont. Però el secessionisme de Vermont no s'atura en els 24.887 km² del seu territori, que l'exemple ultrapassa les seves fronteres. Aquest petit estat nordista ha esdevingut el motor vertebrador del nou secessionisme de més estats i pobles de la Unió. El novembre del 2005, a Burlington (Vermont), es féu la I Convenció Secessionista de l'Amèrica del Nord, una reunió que congregà setze organitzacions independentistes, des

THE AMERIKAN NIGHTMARE

DEBT
POLLUTION
ENDLESS WAR
WAGE SLAVE
NO EDUCATION
DEAD END JOB
PRIVATIZATION
LAYOFFS
BUDGET CUTS
NO HEALTH CARE
UNEMPLOYMENT
NO RIGHTS
CORPORATE GREED
SCHOOL CLOSURES
NO VETERANS' BENEFITS
RISING COST OF LIVING
TERROR ALERTS
HOMELESSNESS
HOPELESSNESS
CORPORATE MEDIA LIES
VIOLATION OF CIVIL LIBERTIES
PAYCHECK TO PAYCHECK

LIVING THE CORPORATISTS' DREAM

EL TEMPS

Cartell del moviment per la independència de Cascàdia (estats del nord-est dels EUA). Cascàdia participà en la primera Convenció Secessionista de l'Amèrica del Nord, l'any 2005.

de Maine a Texas, a més de Puerto Rico i Hawaii.

The Middlesbury Institute for the Study of Separatism, Secession and Self-determination, amb seu a Cold Spring (Nova York) fou la institució organitzadora de la trobada d'associacions independentistes a Burlington. S'hi aplegaren representants d'Alaska (Alaska Independence Party), Alberta (Alberta Republicans i Free Alberta), Califòrnia (New California Republic i Republic of California), Carolina del Nord (Southern Party of North Carolina), Carolina del Sud (Christian Exodus) Cascàdia, o estats del nord-oest dels EUA (Cascadia Independence Project i Republic of Cascadia), Estel del Nord, o estats de Minnesota, Wisconsin i Michigan (The Peoples Republic of the North Star), Geòrgia (Southern Party of Georgia), Hawaii (Free Hawai'i, Hawai'i Kingdom, Hawai'i Nation, Institute for Advancement of Hawaiian Affairs, Ku Lahui Hawai'i, Ka Pakaukau, The Living Nation), Maine (The Second Maine Militia), New Hampshire (Free State Project, Republic of New Hampshire), Puerto Rico (Partido por la Independencia

de Puerto Rico), Quebec (Parti Quebecois), Estats del Sud (Confederate Legion, League of the South, League of the South Institute, Southern Caucus, Southern National Congress Committee), Texas (Republic of Texas, United Republic of Texas), Vermont (Free Vermont, Second Vermont Republic, Vermont Commons).

Als EUA s'ha creat un estat d'opinió que interpreta la secessió com el retorn als orígens dels EUA, quan les tretze colònies angleses sobiranes crearen la Unió. Aquest és el punt de vista d'American Secessionist Project, partidari de més autonomia, independència si escau, dels estats de la Unió. També hi ha present l'exemple de la Confederació Helvètica, propugnat com a model per a una futura confederació d'estats nord-americans per l'associació Swiss Confederation Institute, i no hi falten els qui propugnen el reconeixement territorial de les minories nacionals i indígenes a Unrepresented Nations and Peoples Organization.

Califòrnia i Nova York. Califòrnia, l'estat de la costa oest, és una potència econòmica que, en cas de secessió, per-

BE THE EVERGREEN REVOLUTION

FOR **ECOLOGY**
EQUALITY
EQUITY

THROUGH **RESPECT**
REVERENCE
RESPONSIBILITY

RE-UNIFY
CASCADIA!

tanyeria al prestigiós club dels països més rics del món. Per a Califòrnia la Unió és un llast. No és estrany, doncs, que el governador cinematogràfic, Arnold Schwarzenegger, faci discursos parlant de la nació-estat de Califòrnia. Qui ho havia de dir? El carismàtic governador es presentà pel Partit Republicà i tot feia pensar que formava part de l'establishment, aqueixa plutocràcia de grans fortunes que controla la política del gegant nord-americà. No ha estat així, que Schwarzenegger ha encapçalat, malgrat Bush, la lluita contra l'escalfament global i s'ha proposat de reduir les emissions de CO₂ d'un 80% d'ací a l'any 2050. Schwarzenegger ja s'enfrontà a la política neoconservadora de la Casa Blanca quan decidí de finançar la recerca amb cèl·lules mare.

Un altre republicà díscol amb la política de l'administració Bush és el batlle de Nova York, Michael Bloomberg, que considera la seva ciutat la capital del món i pensa i actua en conseqüència. Bloomberg ha apostat per fer de Nova York un model de sostenibilitat que serveixi de referent. Així doncs, Nova York encapçala la llista de ciutats dels EUA, dos centenars i mig, que han adoptat el compromís de Kyoto, i això malgrat la posició oficial de l'administració Bush, titllat de mandatari irrellevant pel primer edil novaiorquès.

Califòrnia ha pres volada al marge de Washington, mentre Nova York cada dia s'assembla més a una ciutat lliure. D'ací ve que no resulti gens estranya la pregunta que formulà al juny la prestigiosa *Time*: "Qui necessita Washington?"

El cost de l'imperi passa factura a l'administració Bush i, inesperadament, obre un debat territorial, que se suposava clos des que el general Robert Lee signà la capitulació de la Confederació, a Appomatox, el 1865. La guerra de l'Iraq, com la del Vietnam el segle passat, sacseja les consciències dels nord-americans. A Vermont no volen que cap ni un vermontès sigui enviat a l'Iraq. Thomas Naylor, líder de Second Vermont Republic, és conclouent: "El sistema no té solució, car l'imperi que hem ajudat a crear és moralment, políticament i econòmicament insostenible."

David Garrido